Ч. 178. Четвер 25 (12) серпня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Сойми і делеґациї. — Рускі посли в справі будови каналів. — Конскрипция. — Ґрізне положене в Портуґалиї.

Fremdenblatt доносить: В справі скликаня соймів повідомлено шефів краєвих соймів, що на соймові наради зарезервовано час від половини вересня до кінця жовтня. Коли наспіють заяви краєвих шефів, установить ся реченець скликаня окремих соймів. В справі делеґациї децизия ще не запала.

Дня 21 с. м. перед полуднем відбула ся конференция п. президента Міністрів бар. Бінерта з провідниками руского клюбу дром Костем Левицким і дром Евгеном Олесницким. На конференциї обговорювано передовсім справу каналів. Рускі посли вручили п. Президентови кабінету меморіял, котрого зміст в головних чертах представляє ся як слідує:

Справа водних доріг, піднята на підставі закона з р. 1901, мала для українського населеня східної Галичини о стільки значінє, що обнимаючи реґуляцию рік і меліорацию надбережних ґрунтів могла причинитись до піднесеня нашого рільництва. З отсеї лиш причини заявляли ся доси українскі посли в парляменті і в соймі за водними дорогами, попираючи в тім напрямі змаганя польскої репрезентациї.

Але отсей основний стан справи фактично змінив ся, так як реґуляция каналових рік в Галичині зовсім не відповідає ожиданям рільників, бо переводить ся без меліорациї сумежних ґрунтів та взагалі доконуєсь таким способом, що господарскі відносини сумежного населеня значно погіршають ся а в деяких сторонах довела їх реґуляция до дійстної господарскої катастрофи.

З уваги на те відпадає одинока причина, що могла заохочувати Русинів до будови водних доріг, та оправдувати дотеперішнє становиско україньских послів в отсій справі.

Коли до того виринають тепер трудности, що подають в сумнів можливість виконаня закона про водні дороги, а польске Коло напирає на виконанє сего закона без огляду на спроможність фінансову та від сего робить залежним своє політичне становище, проте заявляє україньский клюб, що в справі водних доріг заступає виключно економічне становиско і з того становиска та з огляду на поважні сумніви піднесені зі сторони авторитативної з фаховими доказами і обчисленями, признає вказаним докладно провірене сеї справи та евентуальну ревізию закона з р. 1901.

А на случай, як би отсе провірене справи виправдало сумніви піднесені противниками каналів, то україньский клюб був би склонний в імени і в інтересі україньского населеня східної Галичини відступити від переведеня закона про водні дороги та від будови каналу Дунай-Одра-Висла під услівєм, що на підставі покликаного закона з того титулу на Галичину припадаюча квота буде ужита на рільничі цілі сего краю, а передовсім на пляново і фахову реґуляцию рік в Галичині та меліорацию прибережних ґрунтів. На тій отже основі буде укр. клюб трактувати справу дальше і узасаднить по поновнім перестудіованю справи близше свої погляди.

Крім того обговорювано на конференциї ще й справу парляментарних субвенций з етату міністерства рільництва та справу субвенций для наукових, педаґоґічних і инших інституций а також і справу університетску.

„Вістник законів державних" оповістив роз-

Халупникова Мая.

(З фінського — Цетарія Пейверінти).

Східна Ботнія се майже одинока рівнина, куди перепливає богато могутних, бистрих рік. Випливають они переважно на склонах ґірского пасма, але богато з них має свої джерела ще глубше в краю. Звідси пливуть майже в однім напрямі; богаті водою, гордовиті і могутні, бо часто проривають ся крізь греблї та круті спади, а все в одну сторону, до ботнійского моря.

Для убогої в комунікацию Ботнії ті води дуже пожиточні, бо літом сплавляють на них велике число бальків, пнів і незвичайні маси мази. Аж в голові крутить ся, коли з берега глянути непривичними очима на безліч довгих сплавів, що мчать ся бистро на спінених филях. Відважні керманичі сплавів часто щезають зовсім серед шумлячих бризків води і здаєть ся, що они впали жертвою велямосок, морских русалок. Напружаєш свої очи, щоби побачити, чи не виринають де з виру тріски розбитого сплаву і розпливають ся по воді, та ах — що за диво! Сплав гойдаєть ся безпечно на вертках филь. Керманич сидить здоровий при кермі і продовжає свою карколомну їзду, надаючи сплавови напрям довгими веслами. І всьо мчить ся стрілою дальше та дальше.

Береги творить звичайно урожайна земля, тому села та оселї лежать над руслами рік. Зате сторони коло гір, що ділять водні области, звичайно не замешкані. Великі та поважні ті двірки і села, прегарні низи довкола, що тягнуть ся далеко, як око лиш догляне. Чудовий вид радує душу, коли їхати літом здовж берега такої ріки, що веть ся між богатими двірками та розлогими нивами, котрих глубокі борозни перетинають ся простими лініями, ділячи поле на упорядковані грядки, де під вітром филює буйна ростинність.

Але також инші образи стрічає тут око. Коли перехід до зими убогий був в сніг а богатий в студінь, тоді лід замерзає завгрубшки трох стіп. А як припадково в зимі падали великі дощі і літо спізнило ся, настають великі повени. В часі довгих весняних днів сніг топить ся безнастанно і вода в ріках прибуває з неймовірною скоростию, нагромаджуючи величезні маси леду. Аж тепер зачинають таяти водоспади. Величезні криги падуть в спокійну воду, спирають ся взаїмно і роблять цілковиту гать, наслідком чого і так вже висока вода ще більше прибуває. Часом накопичують ся в однім місци такі маси леду, що повстають справдешні гори. Тоді ріка підносить ся високо понад береги і вода шукає собі дороги крізь села, переміняючи всі низше положені місця в безмежне озеро.

Тоді біда панує в селах. Худоба реве в хлївах, бо ріка дістала ся й сюди, так що зьвірята по животи стоять у воді. Люди мусять виганяти худобу на купи гною а вівці на поди домів, бо на цілій рівнині нема одного горбка, куди можна би завести зьвірята. Із склепів виносять запаси на під або вивозять човнами на безпечні місця. Вода дістає ся навіть до мешкань; хатна знадоба плаває у воді, дїтий висаджують на печи і всюди панує замішанє та журба. Коли нещастє вже дуже велике, на поміч прибувають з човнами сусіди.

Вкінци під чимраз сильнійшим напором води ледова гребля подаєть ся. Тоді величезні ледові брили зачинають змагати ся та боротись зі собою. Одна переваловть ся сюди, друга туди, часто крига обертаєть ся острим кінцем долів і тоне в такім положеню на дно. Здаєть ся, немов якась могутна, невидима рука укладає та порядкує. Остаточно ціла маса суне ся наперед. Твердий лід тріщить і ломить ся з гуком та пливе немов велике ледяне поле цілою шириною ріки, щоби на відповіднім місци знову спинити ся, запертись, утворити нову греблю і викликати для людий нові небезпеки.

Та коли вода таки проломить тоті греблі, криги заподівають по дорозі великі шкоди. Забирають з собою млини, побудовані коло водоспадів, і стодоли, що стоять над берегами, перевертають плоти та завалюють своїми масами ниви, де опісля лежать цілими тижднями, хоч вода давно вже уступила. Часто лід і вода забирають запаси компосту, які селяни з накладом великої праці тут наскладали, щоби навозити ними та поправляти свої поля. Буває й таке, що вода забере великий шмат ріллї і коли повінь уступить, на тім місци лишаєть ся глубока баюра. Земля довкола таких ям сполокана і занесена на инші місця, що

порядженє Міністерства справ внутрішних з дня 20 с. м. в справі списсу населеня після стану з дня 31 грудня 1910.

Проґрама питань, які становлять основу списсу, буде розширена відповідно до відносин наших часів. Між иншими містить она питанє що до званя, яким хто занимав ся в дни 31 грудня 1910, а се має вияснити справу зміни звань. Дальше має бути стверджене число сліпих та глухонїмих. Питанє се в порівнаню з розпорядком, який відносить ся до послїдного спису, сформуловано докладнїйше. Відносить ся се головно до язикового питаня. Що до сего, то по мисли опінїї центральної комісиї статистичної і в сїм списї має бути подана розговірна мова (Umgangssprache). Через задержанє як-раз сего питаня що до розговірної мови, з котрим населенє освоїло ся наслїдком дотеперішних списів, лишає ся й на дальше задачею спису стверджене актуального факту, котрий може обяснити язикову структуру населеня, а заразом простір, в яких поодинокі мови уживані.

Звістно, що підношене домаганє ішло в напрямі національности. В той спосіб однак питанє відносило би ся до моменту, який не дасть ся докладно сконтролювати та який головно означує ся після походженя, змішаня крови і ріжних обставин, навіть у науцї не зовсім усталених, отже не надавало би ся до статистичного обнятя й ствердженя конкретних фактів.

Говорено також про стверджене рідної мови. Коли вважаєть ся рідною мовою сю мову, в якій хтось привик думати й висказувати ся від дитячих лїт, то дуже часто мова сеї першої доби житя в змінених обставинах уступає місця иншій. Мова, первісно вживана, тратить отже актуальну стійність. Крім сего рішають про рідну мову неоднакові случайні обставини, а тоді она зовсім тратить значінє пробного каменя племінної приналежности. А спис населеня мусить числити ся тільки з усталеними, актуальними фактами та повинен обнимати їх з найбільш можливою точностию.

Сею справою займала ся докладно також державна рада. На засїданю з 23. червня ухвалено резолюцию з зазивом до правительства, щоби побіч ствердженя розговірної мови ствердити також національність. В справі сеї резолюциї засягнено знов опінїї Центральної Статистичної Комісиї, яка по докладних нарадах поставила внесенє, щоби задержати стверджене розговірної мови. Поминувши висше наведені причини, які промовляють проти статистичного усталюваня національности, насувають ся проти стверджуваня мови на основі двох ріжних критеріїв (себто розговірної мови і національности) важні арґументи з области технїчного оброблюваня матеріялу, даною конскрипциєю. Коли на питанє що до розговірної мови відповідає ся взагалі поданєм мови, яка відповідає язиковим потребам даної особи, то відмінні записки в двох рубриках утруднювали би оцїнку дїйстних відносин на підставі матеріялу конскрипциї, не даючи позитивних даних, які можна би використати в статистицї.

Рівночасно з появою міністерского розпорядка видав п. Міністер внутрішних справ рескрипт до політичних краєвих властий з вказівками що до способу переведеня конскрипциї. Він вкладає на всі власти, що беруть участь в переводженю спису населеня, обовязок, щоби они всіми способами старали ся о безумовну чистоту при обчисленях. Правительство добачує в порученім всім властям й орґанам річевім та обективнім поведеню найуспішнїйшу оборону перед всякими переступами та надужитями а заразом і найпевнїйшу запоруку виповненя закона.

В Портуґалїї заносить ся мабуть на якусь революцию. Так здає ся бодай з тих вістий, які наспіли нинї з Лісбони. Столиця Портуґалїї знаходить ся мов би в станї облоги. Від часу убитя короля Карльоса не видко тут було тілько нагромадженого войска, як тепер. Цїла полїция змобілізована. Ґарнїзони фортів скріплено; навіть воєнні кораблї стоять готові до бою. Здає ся, що правительство впало на слїд якогось великого заговору, маючого на цїли видвигнути бувшого диктатора Франка на голову правительства.

Новинки.

Львів, дня 24-го серпня 1910.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс між иншими: комісаря повітового, Стан. Дорожиньского зі Львова до Камінки Струмил.: — концинїстів Намістництва: дра Ром. Шавловского з Жовкви до Товмача; Мар. Слоньского з Городка Яг. до Львова, Мар. Яворского з Товмача до Гусятина; Фр. Пеньонжкевича з Перемишлян до Санока; Адама Ганїка зі Львова до Городка Яг.: Тад. Глоговского з Сокаля до Камінки Струм; — практикантів концептових: Бол. Гаспарского з Гусятина до Жовкви; Стан. Аґопсовича з Городенки до Дрогобича; Збігн. Юзефчика з Грибова до Горлиць; Леоп. Вомелю з Горлиць до Львова; Ст. Барбацкого зі Львова до Грибова; Богум. Ґерґовича зі Львова до Городенки, Каз. Кавцкого зі Львова до Сокаля; Фел. Хміьовского зі Львова до Збаража; Ад. Річчі зі Львова до Добромиля; Вол. Пораньского зі Львова до Перемишлян і Вол. Мондзеля зі Львова до Кольбушевої.

— **Вписи** до Висшого Музичного Тов. ім. Миколи Лисенка у Львові розпочинають ся з днем 1 вересня від год. 11—12 рано і від 4—6 попол. в льокали Товариства, Ринок 24 I п. (над книгарнею Зейфарта). На разї уділяють фахові іспитовані сили учительскі науки гри на фортепянї, скрипцї, сольового сьпіву, теориї і гармонїї, а в міру зголошень і в инших предметах. Наука розпічне ся дня 4 вересня. Близших інформаций уділяє вже тепер голова Товариства проф. Володимир Шухевич, Львів, Собієчина 7.

— **Дрібні вісти.** Концесию на нову аптику в Бучачи одержав маґістер фармациї Болес. Вржесїньский, а в Перемишли на Гарбарах маґістер фармациї Лев Райн. — Маєтність Свитязів сокальского повіта, дотеперішна власність п. Конст. Ковнацкого, купив п. Леонард Вісьневский за 1,900.000 кор. — Поручник п. Іван Лебкович згубив вчера портфель з 400—500 кор. а п. Мария Кічалєс згубила золоту брошку з диямантом вартости 350 кор. — При направі дороги з Босир до Сокеринець гусятиньского повіта викопано сими днями 2 витесані з каменя божки. Один з них мав голову з дзюбом, а другий голову бика. Викопано ще й инші камені зі знаками виконанями людскою рукою.

— **Репертуар руско-народного театру** в Підволочисках, під дирекциєю Йос. Стадника. Саля „Сокола". Початок о 8 годинї вечером. — Білети продає раньше реставрация на зелїзничім дворци, а від 6 години вечером каса театру.

В четвер, дня 25 с. м. „Вій", фантастична оперета в 4 діях по М. Гоголю, написав М. Кропивницкий.

— **Убийчий замах.** В Маличківцях коло Глиньної Наварії тамошний господар Михайло Залїп вибрав для своєї доньки нареченого в особі коваля Йосифа Шленґера. Брат Зелїпа, Іван був тому противний і вишукав для своєї братаницї иншого жениха, що Шленґера дуже розлютило. Онogди в полуднє, коли Зелїп увійшов на обійстє свого брата, зайшов его Шленґер з заду і вдарив так сильно сокирою в голову, що Зелїпа кров облила і він впав на землю. В станї майже безнадїйнім відставлено Зелїпа до шпиталю а Шленґера арештовано.

— **Вписи учениць до всіх шкіл Р. Т. П.** відбудуть ся по фериях в днях 31 серпня 1 і 2 вересня від 9—12 і 4—6 в канцеляриї шкіл (ул. Мохнацкого 12, I пов.)

До вписсу повинна явити ся учениця особисто в товаристві вітця, матери або опікуна (або бодай їх заступника) і принести з собою: а) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку; б) одну точно виповнену вписову картку.

Учениці, що зголошують ся до школи вправ і I кл. виділової, мусять предложити крім того сьвідоцтво щепленої віспи і метрику уродженя.

Учениці, що зголошують ся на I рік Семи-

вкривають ся намулом. Тим способом поволи зміняєть ся цїла околиця.

Який малий та безсильний чоловік супроти могутної дїяльности та сили природи!

Але хоч як ґрізні бувають ті повени, рідко лучаєть ся, щоби з людий при тім хтось згинув, бо кождий стереже ся. Всеж таки не хибує примірів і таких нещасливих випадків.

На стрімкім березї такої ботнїйскої ріки, повисше шумлячого водоспаду, находить ся загорода. Її властителї здавен-давна мали ся добре, бо розумно ходили коло свого дїла, яке і все їм удавалось.

В часї, до якого відносить ся наше оповіданє, у властителїв загороди була одна лише дитина, син, котрого доглядали як ока в голові. Вже в раннїм дитинстві вщепили в хлопця страх божий і так він ріс здоровий, сьвіжий та дужий, а що був добре вихований, всї его любили та шанували. Тепер він дійшов до віку, коли пора оглянути ся за жінкою для себе, бо й для него не добре було жити одинцем.

Річ природна, що не хибувало молодих дівчат, котрі зиркали ласими очима на богатого і гарного молодця, та й родичів не хибувало, котрі бажали собі такого щастя для своїх доньок. Навіть перешіптували вже в селї дещо про будучу суджену Яакка в Коскелї. Але Яакко, — так звав ся молодий чоловік — що з роду був тихий і добрячий, не журив ся тими поговірками, бо мав свої гадки в тім напрямі.

Недалеко Коскелї жив бідний халупник, що між численними дїтьми мав дівчину, звану Маєю. З нею Яакко знав ся від дитинства як участник спільних забав. Се була дівчина, що замешкала в серци Яакка і була причиною, що він анї не чув анї не бачив, що про его будучу товаришку житя в селї розповідали.

Родичі Маї були честні люди і виховували свої дїти в страсї божім та добрих обичаях. Вижививляли себе і численну громадку дїтий заробітками, бо мали лише малий кусник землї, схований між двома гірскими склонами, і садили на нїм бараболю. Більших нив управляти не було як, бо земля довкола водоспаду була камениста і невідповідна. Своєю працею вижививляли родину на стілько, що не терпіла бодай тяжкої нужди; бо нагода до працї є всюди, хотяй і не все як слїд можна заробити.

Як бачимо, в родинї бідного халупника не знали, що то вигода і достаток, але й нїхто не чув, щоби хтось з них нарікав на свою долю. Будучи вдоволеними з того, що судьба їм призначила, бідні халупники удержували в своїм мешканю взірцевий порядок і дїти ходили все чистенькі та старанно одїті, немов у першого в селї господаря.

Серед такого окруженя виросла „халупникова Мая", як еї називано, немов рожа. Хоч донька бідних родичів, між сільскою молодежию виступала все в чистій, гарненькій одежи. Була скромна і лишала ся все з боку, але між иншими дівчатами сияла як рожева хмарка при заходї сонця. Всеж таки для людий в Коскелї она була лише „халупникова Мая". Лише один Яакко знав добре, що з тої дівчини колись може бути, хотяй се бажанє жило тайно в его серци, бо обоє ще не зрадили собі взаїмно своїх почувань.

(Дальше буде).

нариї мусять крім того предложити сьвідоцтво фізичного увдібнення, виставлене правительственним лікарем (фізиком).

Всї кандидатки Семінариї мусять предложити письменну деклярацию родичів (або опікунів) що до точного складаня оплат.

Оплати шкільні є такі:

а) в Школї вправ 4 К піврічно.

б) в Школї виділовій для учениць I, II, III кл. 6 К піврічно, для учениць IV і V кл. 10 К піврічно.

в) в Семінариї виносить статутом установлена місячна оплата 20 К, однак Виділ Товар. знижав сю оплату на внесене Учительского Збору. Сї, що мали знижене в попереднім роцї, користають з него дальше, о скілько Учит. Збір і Виділ Тов. не відбере або не обмежить їм сего зниженя (а радше сеї стипендиї) задля лихих нот з поведеня, пильности поступів. Кандидатки I року мусять зараз з початку вересня с. є до 3 вересня внести подане о знижене місячної оплати долучуючи до него сьвідоцтво убожества (очивидно в серпни виставлене) і деклярацию що до висоти оплати, яку би могли місячно складати.

г) Речинець до вплати такс для семінаристок установляє ся після ухвали Виділу Р. Т. П. до 10. кождого місяця, для учениць виділової школи і школи вправ до 10. жовтня в I. півроцї, а до 10. марта в II. півроцї. — Дирекция має право по тих речинцях видалити в короткій дорозї учениці, що не вплатили належної такси.

д) При вписї складають ще учениці виділової школи 2 К на шкільні прибори, а кандидатки семінариї 4 К вписового і 1 К на шкільні прибори. — Від тих оплат не може бути ніяка учениця увільнена.

е) За науку стеноґрафії і француского язика платять семінаристки місячно по 1 К.

Іспити поправчі відбудуть ся в днях 1. і 2. вересня рано від 9—12 год. і по полуд. від 3—6.

Іспити вступні на I. рік семінариї і до I. кл. виділової відбудуть ся в днях 2. вересня по полудни 3—6 і 3. вересня рано 9—12 і по полуд. 3—6.

Іспити вступні до висших кляс обох шкіл відбудуть ся в днях 5. і 6. вересня.

Рік шкільний 1910/11 розпічне ся дня 5. вересня торжественним Богослуженєм, на котре обовязані явити ся всї вписані учениці. По Богослуженю зберуть ся учениці в своїх клясах, де їм відчитає ся шкільний реґулямін і поділ годин.

Вкінци подає ся до відома важну ухвалу Виділу Р. Т. Пед. що до реорґанізациї виділової школи ім. Т. Шевченка. Коли сю ухвалу потвердить Рада шк. кр., перейде в вид. Школї від 1. вересня 1910 француский язик па над обовязковий (буде уділяти ся єго як доси — однак в окремих 2—3 курсах поза обовязковими годинами шкільними) — а місто того предмету прийдуть яко нові предмети руханка а в IV. і V. кл. ще стеноґрафія і бухальтерия; крім того оберне ся зайві години на побільшенє лекций ґеоґрафії, руского яз. і історії природи. Ся реформа вийде очивидно в користь молодежи і самої школи. — Стеноґрафія і француский язик будуть введені і в семінариї, однак тілько яко над обовязкові предмети.

Дирекция шкіл Т. П.

— **Арештоване помічників злодійских.** З початком сего місяця доконано на шкоду п. Рехтера великої крадежі. Злодії, як ми то свого часу доносили, добули ся до помешканя п. Рехтера при ул. Сикстуській і вкрали єму з під подушки полярес з 16.000 корон готівкою, вексель на 100.000 кор. і всїлякі дорогоцінности а іменно: шпильку до краватки вартости 1000 кор., спинки від маншетів вартости 2000 кор. і брилянтовий перстінь вартости 6000 кор. Але мимо того п. Рехтер мав щастє. Одного зі злодіїв, якогось Петрашевского арештовано в кілька днів по крадежи і відобрано єму 8000 кор., другий Ліпіньский втік і пропав без слїду. Цінні папери разом з листом повним кпин злодії підкинули в поліциї а тепер удало ся п. Рехтерови відзискати бодай в части свої дорогоцінности. При сїй нагоді кількох помічників злодійских повандрувало до арешту. Цікава ся справа і досить характеристична для Львова представляє ся як слїдує:

Дня 18 с. м. коли п. Рехтер з родиною сидів при вечери, явив ся у него якийсь чоловічок, котрий представив ся єму і сказав, що називає ся Мойше Робшіц і єсть золотарем і ювілером при ул. Кароля Людвика та просить о хвилинку розмови.

— Добре — каже п. Рехтер — о що розходить ся? — Що вам вкрали? — питає Робшіц. — Ну, вкрали шпильку від краватки, дорогий перстінь і спинки від маншетів. — Можете тоті річи відзискати назад, бо один шляхтич з Угнова має ті річи на продаж.

— Не удавайте дурного — каже єму на то Рехтер — то не шляхтич, то певно якийсь жид а може таки й ви самі. Кажіть, що хочете за то й вже. — Ну, нехай буде! — сказав на то Робшіц — за ту шпильку то він хоче 200 кор. — Сказавши то виймив з бічної кишені шпильку з великою перлою і поклав на стіл.

Урадований Рехтер відозвав ся на то: Шпильку то вже маю, але все проче пропало. — Нї, пане Рехтер — сказав на то Робшіц — не пропало, будете все мати назад. Я купив ту шпильку у золотаря Бріфа при ул. Краківскій і він має все.

П. Рехтер поручив тоді свою справу адвокатови Флешнерови а той пішов з Робшіцом до Бріфа. Сей сказав, що купив шпильку і брилянти вирвані із спинок у золотаря Орінґера при ул. Личаківскій і продав брилянти Самуїлови Островерови за 164 кор.

В сей спосіб дійшли остаточно по нитці до клубка і показало ся, що була цїла шайка золотарів, помічників злодійских, котрі купували від злодіїв крадені дорогоцінности і відпродавали собі взаїмно з щораз більшим зиском. Шайка тота складала ся з Робшіца, Бріфа, Орінґера, Островера і Гершдорфера. Для лекшого способу збуту спілка тота вирвала дорогоцінні камені з оправи і перетоплювала золото. Найбільшої вартости перстінь переходячи з рук опинив ся аж у віденьської фірми Маєра Сини. Орінґер купив перстінь від злодіїв і продав єго золотареви Гершдорферови за 820 кор. Сей поїхав до Відня і продав якомусь Белякови за 2590 кор.; той продав єго дальше якомусь Райхови а той наконець Маєра спнам за 3.450 кор. Остаточно Бріфа, Робшіца і Гершдорфера арештовано і відставлено до арештів суду карного а Орінґер втік.

Телеґрами.

Сараєво 24 серпня. Краєве правительство розвязало раду громадску в Сараєві і розписало нові вибори на день 17. жовтня. Тимчасом аґенди заряду громадского буде вести правительственний комісар Броднїк.

Спукен (Spokane) 24 серпня. Майже всі ліси в північній части держави Айдаго стоять в полуміни.

Атини 24 серпня. З помежи 44 мандатів аттицкого округа, припаде мабуть 30 партиї людовій.

Рим 24 серпня. В послїдних 24 годинах в італьяньских провінциях навіщених холерою було 29 нових занедужань а 25 случаїв смерти на холеру.

Атини 24 серпня. Венїцельос вибраний в Аттиці значною більшостию голосів. Побіч него узискали більшість ще й инші Кретийці. Межи вибраними знаходить ся Ралїс і всї міністри з виїмкою міністрів війни і маринарки, котрі не кандидували. Поки що годі числити силу поодиноких партий.

Цїна збіжа У Львові.

днія 23-го серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·30	до	9·50
Жито	6·70	„	6·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	25·—	„	27·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·55, 11·22
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.